

Visszhang

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 48. szám, 2018. november 30.

Nem könnyű szó nélkül hagyni Gerő András történész professzor kevés igazságot, ám rengeteg hamis bölcselmet hordozó szövegét ([Jóindulatú szubjektivitás](#), *ÉS*, 2018/46., nov. 16.). Mégis szó nélkül hagyom, mert a professzor úr újabban nagyon kellemetlenül indulatos lesz, ha – ó borzalom! – bírálat éri. Kritikáról tehát szó sem lehet. Mindössze azt szeretném megemlíteni, hogy *A milói Vénusz* szobor nekem nem azért tetszik, mert hiányzik mindkét karja, hanem annak ellenére. Sőt – alig merem leírni – vágyom látni a két – egykor, minden bizonnyal – csodásan megmintázott kezét. (A bal, az almával, egyszer már megvolt. Míg élek, remélem, hogy újra megtalálják.) Az természetesen rendben van, hogy a Sorsok Háza eleve torzónak készül, hiszen „*nagy baj lenne, ha mindenki le lenne nyűgözve.*” Megnyugtathatom a professzor urat: kis baj sem lesz! Lenyűgözve csak Öntől vagyunk.